

Yokluđun

– Murat meral · 07 Ağustos 2016

Hiç beklemediğim boş bir anımda
Ansızın kapıma geldi yokluğun
Sanki bekliyormuş hazır yanımda
Birden bire zili çaldı yokluđun

Girebilir miyim sormadı bile
Laf söyletmedi bu bende ki dile
Yaptı görmediđim garip bir hile
Yürek can evine daldı yokluđun

Can evimden vurdu beni bilerek
Karşıma geçip de pis pis gülerek
Hadi anlaşalım diye gelerek
Aklımı başımdan aldı yokluğun

Şeytan gibi kurnaz kuvvetli fendi
Çok sürmedi beni çabukçak yendi
Şimdi ben köle o ise efendi
Dertten derde beni saldı yokluđun

Herşeyi koymuştum tam sırasına
Gittim kalabalık kul arasına
Hele bak yazımın şu karasına
Geldi yine beni buldu yokluđun

Anladım sensizlik çok ağır yara
Bulmak için bu derde bir çare
Gittim bu diyardan başka diyara
Merhaba diyerek güldü yokluđun

Git desem kovsam da başımdan gitmez
Öldürmeye kalksam gücüm de yetmez
Paylaştırsam cümle kullara bitmez
Bana büyük miras kaldı yokluđun